

тель той, разумѣва ся, имаше пристѣпъ въ най-почтенныѣ домовѣ; но неговото злонравіе до тамъ го докара щото да посегне на честиѣ не едно-го отъ достопочтенныѣ ни сънародници и съграждани още и благодѣтель неговъ, като ся счита-ше. Това бесчестно дѣло накара нашыйтъ Архы-мандритъ да напусни безъ врѣме и черквѣ и училище и то по единъ начинъ който е достойно да си го искаже самъ той, като е тѣй добръ о-пыталь на себе си свѣтлѣтъ наградж за свойтъ подвигъ. Ный ще кажемъ само че, въ напушаніе-то на черквѣ и училище и въ побѣгваніето си, той не пропусти да не покаже пакъ родолюбіето си: да скрие и открадне освѣнь протоколытъ на Събраніето още и кодикътъ, дѣто сѣ записаны черковныѣ имущества; и то за да прикрие свои-тъ кражбы отъ тѣхъ и особенно отъ дѣдовыѣ Авксентіевы подаренія: тѣзи откраднѣты нѣща и днесъ още не ги е повърнѣлъ на черковното настоятелство, ако и да сѣ исканы и да ся искать.

Любопытно е при това и голѣмото искусство на този лъжець, което употрѣби за да излъже рус-скѣтъ канцеляріѣ съ името на почтенны лица, да му ся даде пашапортъ за въ Руссіѣ, дѣто побърза да побѣгне; като го не побра и тамъ, той възима тѣзи безочлявость да ся завърне ско-